

—El que no seria correcte per part meua és explicar una posició personal en un debat fora de la junta directiva. Assumeixo, com si fos meua, la tesi i la decisió col·lectiva. Es va produir un debat on cadascú va dir el que havia de dir i defenso la decisió que es va prendre. Som una junta que parla les coses i en la qual preval el criteri de la majoria.

—Per què no va ser vostè qui va anar a la UEFA?

—No depèn de mi aquest tema. Jo sóc el vice-president de relacions internacionals i institucionals no esportives. L'àrea de relacions amb els organismes futbolístics i esportius no penja de la meua àrea. Jo no vaig a les reunions de la FIFA, ni la UEFA, ni de l'RFEEF, ni de l'LFP. El màxim responsable sempre és el president, juntament amb l'àrea esportiva de Jordi Mestre. Les relacions amb FIFA i UEFA les té delegades un executiu, l'Albert Soler, que és precisament qui ha gestionat aquesta qüestió.

—El que li interessa a FIFA i UEFA és parlar amb el president del Barça. Per què no va ser el senyor Bartomeu qui liderés el diàleg?

—No sé exactament si els contactes han estat només presencials. Sé que el president ha estat en contacte amb la UEFA en diverses ocasions, no necessàriament presencials, però desconec si han estat una, dues o més vegades. El dia a dia d'aquesta relació el duu Albert Soler. El president del Barça no pot estar cada dia treballant al club.

—Albert Soler era la persona indicada per parlar d'estelades amb la UEFA?

—És la persona, no el seu currículum. Com a mínim, la seva carrera l'avalua. Per la seva trajectòria, ha estat en institucions esportives, fet que el fa vàlid en coneixements i capacitat per relacionar-se amb aquestes instàncies.

—Amb la nova sanció, s'ha acabat la pedagogia?

—Sí, és clar. Ens sentim totalment enganyats. No recorrem per fer pedagogia, després d'una picada d'ullet. Estàvem molt animats, en la línia que no es produiria una nova sanció. El club mai no retirarà cap símbol o bandera si no és plenament il·legal. Ens vam sentir traïts per la institució i per Platini. Això ara s'ha acabat. Ja ho van veure en l'últim partit de Lliga. Ara denunciem, reclamem la llibertat d'expressió dels

nostres socis. I ho seguirem fent en properes iniciatives.

—Platini els havia fet alguna promesa?

—Jo no porto la relació directa, però la percepció que tenia la directiva en obrir aquest període de pedagogia ens feia pensar que la voluntat era d'acabar-ho aquí. Nosaltres pensàvem que aquest tema estava resolt.

—Per què van acomiadar l'executiu Stephen Dawson?

—No sabia que havíem prescindit dels seus serveis. La feina que desenvolupava abans no era la que fa Albert Soler ara. Ell feia funcions de protocol amb els partits de competició europea, sobretot en els partits fora de casa. Però no feia la relació amb les altes instàncies de UEFA o FIFA.

—Té res a veure la incorporació de Román Gómez Ponti als serveis jurídics amb el fracàs en la defensa per la sanció de la FIFA?

—Tinc tota la impressió que el canvi de responsable jurídic respon a una intenció del president per elevar el nivell de la capacitat jurídica de l'equip. No et sabia avaluar si la Laura Anguera ha fet una bona feina, però crec que la captació de Román Gómez Ponti va encaminada a aconseguir el nivell de l'àrea jurídica que un club com el Barça es mereix. Podem dir que hem elevat el llistó.

—Quina visió té de l'embolic de corrupció que envolta FIFA i UEFA?

—La meua impressió és que el problema no és la persona, perquè no trobarem un Sebastian Coe al món del futbol, sinó que és de model. El problema s'ha de resoldre prèviament. El model d'un país/un vot, en el cas de la FIFA porta automàticament a un model corrupte. Un petit país sense tradició futbolística, sense una lliga potent, té el mateix poder que les federacions com l'alemanya, l'espanyola, l'anglesa o la francesa. Això va directe a la corrupció, perquè així es perpetuen personatges que compren els vots dels països petits i es mantenen en el poder. S'ha d'imposar un canvi de model. El 75% dels jugadors que disputen la Copa del Món provenen de lligues europees. El pes específic d'Europa al futbol mundial no és un país un vot, sinó que hauria de tenir un pes molt superior en l'elecció del president. ●

Per què el Barça actual rep tants atacs institucionals?

—Hi ha diversos motius, però un és que no es fan les coses com s'haurien de fer. La UEFA i la FIFA volen parlar amb directius de pes i no amb empleats del club. Crec que aquest és un dels temes. Després, al club hi havia un empleat que es bellugava molt bé pels passadissos de UEFA i FIFA, que era l'Stephen Dawson i es va prescindir d'ell quan va entrar la nova directiva. Això ha fet mal.

—Per què creu que van prescindir de Stephen Dawson?

—Suposo que, com molta gent de la qual han prescindit i era vàlida, venia d'èpoques anteriors i no convenia. Era d'una junta anterior i no va ser per motius professionals, perquè l'Stephen era un gran professional en les seves funcions i un home que feia una labor impagable per al club pel que fa a la UEFA.

—Quines funcions tenia Dawson?

—Era l'home que, quan hi havia reunions o sortejos, ens acompanyava. Depenia del departament de protocol del club, però tenia molt de vincle amb la UEFA, ja que hi havia treballat. Se sabia moure, tenia contactes i ens aplanava el camí abans de les reunions. Sempre estava ben informat de què i com pensava la UEFA, de com volien que fossin les coses. Tenir això abans de les reunions era molt positiu.

—Com se solucionaven els problemes en l'època del president Laporta?

—Jo diria que, de problemes, no en vam tenir cap, però sí que és cert que el president sabia tocar els punts adequats, teixir les complicitats que s'han de tenir quan es tracta amb aquests organismes. El món del futbol és molt complicat, els organismes oficials et marquen les pautes, les lleis, les normes, i tu en formes part. Has de tenir complicitats per evitar que sorgeixin problemes. En la nostra època no hi havia problemes, perquè els solucionàvem pels passadissos, abans que poguessin passar.

—Com s'aconseguien les complicitats amb UEFA i FIFA?

—En Jan té un do de gent important. Sap crear complicitats, sap fer la seva feina, cosa que al president anterior i a l'actual els costa, sobretot el diàleg. Aleshores és difícil. Per exemple, l'ECA és un lobby que ve del G-14. El president Laporta es va posar al cap no desmun-